

i nogen Grad svarer til Behovet. Men naar den højtærede Minister nævnte, at man havde maattet afslaa ca. 100 Andragender til Fællesrepræsentationen, som jo har Kendskab til disse Forhold, og som — det er jeg ganske overbevist om — ser med stor Velvillie paa disse Forhold, men som altsaa ikke desto mindre har set sig nødsaget til at indstille, at saa mange Andragender blev afslaaet, saa synes jeg, at der her er et Fingerpeg i Retning af, at man ogsaa fra den Side maa have noget Haand i Hanke med et saadant Forslag, der kommer frem.

Det ærede Medlem Hr. Gerhard Nielsen sagde, at det var en besynderlig Tale, jeg havde holdt her i Dag, og han gav det Indtryk af, at jeg ydmygt havde bøjet mig for den Revselse, jeg havde faaet fra min Partifælle, det ærede Medlem Hr. Pinstrup, som jo ved Sygdom er forhindret i at være her, og som derfor ikke kunde holde et vaagent Øje med mig, saa jeg kunde dog maaske nok have skejet lidt ud i Dag, om det skulde være. Men jeg maa sige til det ærede Medlem Hr. Gerhard Nielsen, at det passer absolut ikke. Jeg staar lige paa det samme Standpunkt i Dag, som jeg gjorde, den Dag jeg opponerede mod det ærede Medlem Hr. Pinstrups Udtalelse her i dette Ting. Jeg hævdede, og det vil jeg hævde fremdeles, at den Konkurrence, der er indenfor Haandværket, gør, at Haandværkerne ikke kan tage nogen Overpris for deres Varer. Den var stærk den Gang, den er meget stærkere nu. Man kan være ganske overbevist om, at Konkurrencen tvinger dem til at gaa ned til den laveste Pris.

Men jeg hævdede tillige — og det har jeg hævdet senere hen under andre Sagers Behandling her i dette høje Ting, og ogsaa nævnt her i Dag —, at naar Priserne for Haandværkets Fremstillinger nødvendigvis blev saa meget højere nu end tidligere, saa laa det i de mange forskellige Afgifter, man har faaet, til Ansvarsforsikring, til Sygeforsikringer, Lærlingeforsikringer, Ulykkesforsikringer o. s. v. — maaske er det nødvendigt; og Haandværket skal jo ogsaa have sin Del i dette; men jeg maa dog alligevel mene, at man sikkert er kommet for højt op.

Dernæst vil jeg gerne spørge det ærede Medlem — og dér er jeg sikker paa, at han er ganske enig med mig —: En Haandværksmester, som staar ude i sin Bedrift, og som sikkert maa udføre det Arbejde, han ikke kan sætte enhver af sine Folk til, skulde han ikke have Lov til at beregne sig den samme Indtægt, som han maa give sin Svend? Det synes jeg dog er en rimelig

Fordring. I dette Øjeblik er der mange Haandværkere, som ikke faar det; men man skulde dog have Lov til at beregne sig selv det, som man maa give sine Svende i Arbejde.

Disse forskellige Ting har gjort, at Haandværksarbejdet er steget i Pris. Og den Krise, der er i Landbruget, har i særlig Grad indskrænket Haandværkernes Arbejde for Landbrugerne og medvirker til, at der er saa lidt at bestille for Haandværkerne.

Saa udtalte det ærede Medlem, at jeg havde været med til at ødelægge Boligloven, og at det var Ændringen i Boliglovgivningen, der var Skyld i de høje Lejeudgifter. Jeg tror, det ærede Medlem ser ganske forkert paa den Sag. Hvad er det, der er sket med vort Boligbyggeri? Det er paa Grund af disse Boliglove, at vi udelukkende faar offentligt Byggeri; det private Byggeri er gaaet rent i Staa; og dersom man vil gaa dette efter, vil man se, at det offentlige Byggeri har været omtrent dobbelt saa dyrt som det private. Det er hele Historien om det kostbare Byggeri.

Man har jo ikke kunnet nægte, at de, som har bygget og har faaet en dyr Bolig, i alt Fald maatte have Lov til at kalkulere saaledes, at Byggesummen blev forrentet. Før vi kommer ud i frie Forhold, bliver Boligbyggeriet ikke billigere, og der bliver heller ikke noget for Byggehaandværkerne at bestille.

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Busk) mente, at jeg havde den største Velvillie for Lovforslaget. Deri giver jeg den ærede Ordfører Ret. Men han mente, at jeg var i en vanskelig Stilling overfor mit Parti, overfor Udtalelserne fra den højtærede Handelsminister. Det forekommer mig, at den højtærede Handelsminister udtalte lutter Velvillie overfor Forslaget. Men jeg vil gerne sige til det ærede Medlem: dersom Lovforslaget blev gennemført nu, og det ikke tjente det Formaal, som den ærede Ordfører mener vil fremmes derved, vilde det være langt at foretrække at vente. Lovforslaget fremkommer jo paa et Tidspunkt, hvor vi næsten staar paa Falderebet, hvor Samlingen gerne snart skulde slutte, og jeg synes derfor, der er al Grund til at udsætte Spørgsmaalet. Vi kan saa faa undersøgt Forholdene i Forbindelse med den højtærede Handelsminister og i Forbindelse med Haandværket, saaledes at vi kan faa et bedre Forslag end det foreliggende; fra alle Sider er der jo udtalt, at der maatte foretages Ændringer i Lovforslaget, dersom det skulde gøre nogen Nytte. Og der vil ikke